

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoPr/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216203750
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1216203750.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: B.. F. L., Z.. XX.XX.XXXX, B. R.. Q. P. Č.. X, A., zast. advokátom JUDr. Ivanom Jánošíkom, Klincová ul. č. 35, Bratislava, proti žalovanému: Letové prevádzkové služby Slovenskej republiky, š. p., Ivánska cesta č. 93, Bratislava, IČO: 35 778 458, zast. advokátskou kanceláriou TaylorWessing e/n/w/c/ advokáti s.r.o., Panenská ul. č. 6, Bratislava, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo 14. júna 2017, č. k. 21Cpr/1/2016- 151, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa **z r u š u j e** a vec sa mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti výpovede, ktorú mu dal žalovaný listom z 27.11.2015 podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zák. práce. Žalovanému súd prvej inštancie priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca pracoval u žalovaného na základe pracovnej zmluvy č. XX/XX I. XX.XX.XXXX na pozícii J. J. E. X.. Na výkon dohodnutého druhu práce bol žalobca povinný splniť požiadavky podľa Nariadenia komisie EÚ č. 805/2011, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá udeľovania preukazov spôsobilosti a niektorých osvedčení J. E. X. podľa nariadenia EES č. 216/2008, predpisu M. a riadiacich dokumentov zamestnávateľa a absolvovať výcvik, vykonať odbornú a teoretickú skúšku a tým získať preukaz spôsobilosti J. E. X. s kvalifikáciou J. J. E. X.. Keďže žalobca nedokázal úspešne zložiť právnymi predpismi požadovanú odbornú skúšku na E. Ú. Q., žalovaný mu ponúkol inú pre neho vhodnú pracovnú pozíciu X.. Dňa 27.08.2014 uzavreli strany dohodu o zmene pracovnej zmluvy HR č. XX/XX, na základe ktorej došlo od 01.09.2014 k zmene dohodnutého druhu práce z pozície J. J. E. X. na pozíciu X. a pracovný pomer sa zmenil na pracovný pomer na dobu určitú a to do 31.12.2014. Túto pracovnú pozíciu žalobca vykonával v organizačnom útvaru Výcvikové stredisko, v ktorom boli zriadené 2 pracovné miesta X.. Dňa 03.12.2014 strany uzavreli dohodu o zmene pracovnej zmluvy HR č. XX/XX, ktorou sa pracovný pomer žalobcu zmenil na pracovný pomer uzavretý na dobu neurčitú. Dňa 09.11.2015 sa uskutočnila operatívna porada vedenia žalovaného č. XX/XXXX, na ktorej riaditeľ žalovaného rozhodol o organizačnej zmene - znížení stavu zamestnancov od 01.01.2016. Podľa Plánu zamestnancov Letových prevádzkových služieb SR (LPS), š. p. od 01.09.2015 vo Výcvikovom stredisku bolo zamestnaných 12 zamestnancov a na pozícii X. boli vedení 2 zamestnanci. V zmysle rozhodnutia riaditeľa žalovaného č. X/XXXX z 09.11.2015 o organizačnej zmene došlo k celkovému zníženiu počtu pracovných miest u žalovaného o 12 pracovných miest. Predmetné rozhodnutie sa týkalo aj Výcvikového strediska, t.j. útvaru, kde bol zaradený žalobca, kde došlo v porovnaní s plánom zamestnancov na rok 2015 k zníženiu pracovných miest o 1 pracovné miesto, teda pracovné miesto žalobcu. Podľa Plánu zamestnancov LPS SR, š. p. od 01.01.2016 vo Výcvikovom stredisku bolo zamestnaných 11 zamestnancov. Na pozícii X. je vedený 1 zamestnanec. Uvedený plán bol prerokovaný na vyššie spomenutej operatívnej porade vedenia

podniku dňa 09.11.2015 a schválený riaditeľom žalovaného. Dňa 27.11.2015 zástupcovia zamestnancov (Združenie riadiacich letovej prevádzky SR) prerokovali so žalovaným skončenie pracovného pomeru so žalobcom. Dňa 27.11.2015 bol žalobcovi doručený list žalovaného, ktorým žalovaný dal žalobcovi výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zák. práce. Dňa 20.01.2016 (teda ešte pred skončením 2 - mesačnej výpovednej doby) žalovaný oznámil žalobcovi, že z dôvodu zrušenia žalobcovho pracovného miesta od 01.01.2016 a z dôvodu, že žalovaný nemá žiadnu prácu, ktorú by mu ďalej prideloval, netrvá na prítomnosti žalobcu na pracovisku. Keďže do 31.01.2016 žalobca nemôže vykonávať prácu pre prekážky na strane žalovaného, ten mu za toto obdobie poskytne náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku. Toto oznámenie žalobca prevzal dňa 20.01.2016.

3. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Podľa súdu prvej inštancie bolo v konaní preukázané, že u žalovaného došlo k organizačnej zmene a v príčinnej súvislosti s ňou sa žalobca stal u žalovaného nadbytočným. Preto žalovaný oprávnené dal žalobcovi výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zák. práce a jeho pracovný pomer sa na základe tejto výpovede skončil dňom 31.01.2016. Žalobca v konaní namietal, že jeho pracovné miesto nezaniklo k 01.01.2016 a vo funkcii X. pracoval aj po tomto dátume. K tomu súd prvej inštancie uviedol, že žalobca toto tvrdenie ničím nepodložil. Na druhej strane žalovaný toto tvrdenie vyvrátil skutočnosťou, že žalobca v období od 01.01.2016 do 10.01.2016 čerpal 2 dni dovolenku, pričom ďalšie 2 dni nevykonával prácu z dôvodu prekážok na strane zamestnanca. Žalobca bol síce v predmetnom období prítomný na pracovisku, ale nebol poverený žiadnymi pracovnými úlohami. Súd prvej inštancie ďalej v súvislosti s tvrdeniami žalobcu v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Skutočnosť, že žalobca bol počas plynutia výpovednej doby prítomný na pracovisku, nemožno v žiadnom prípade považovať za dôvod neplatnosti výpovede alebo za prípadnú nenadbytočnosť žalobcu. Samotná prítomnosť zamestnanca na pracovisku počas výpovednej doby nezakladá neplatnosť výpovede, ani nespôsobuje obnovenie zrušenej pracovnej pozície. Žalobca v konaní nepreukázal, že by mu žalovaný prideloval prácu počas plynutia výpovednej doby. Žalobca nevyvrátil tvrdenia, resp. obranu žalovaného a v konaní ostal pasívny, pričom v sporovom konaní dôkazné tvrdenie zaťažuje ako prvého, a predovšetkým žalobcu. Pracovný pomer bol pre nadbytočnosť žalobcu žalovaným skončený riadne a v súlade s platnou právnou úpravou.“ S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie žalobu zamietol a o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietol, že k 01.01.2016 nedošlo k zániku pracovnej pozície X. a túto prácu vykonával aj po tomto termíne. Až dňa 20.01.2016 mu žalovaný doručil oznam, že pre neho nemá prácu a že do 31.12.2016 mu bude poskytovať náhradu mzdy. Išlo o účelový postup žalovaného, keďže žalobca v tom čase vedel, že žalovaný prijíma do pracovného pomeru ďalších zamestnancov na činnosť X.. Nezodpovedá preto skutočnosti záver súdu prvej inštancie, že by u žalovaného došlo k 01.01.2016 k organizačnej zmene. Žalovaný totiž vykonávanie činnosti X. nutne potreboval aj po 01.01.2016. Ďalej žalobca v odvolaní vytkol súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal zisťovaním, či žalovaný nemal možnosť napriek organizačnej zmene (ak k nej došlo) žalobcu ďalej zamestnávať v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce. Ďalej žalobca v odvolaní namietol, že súd prvej inštancie mu odňal právo konať pred súdom a porušil jeho právo na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie totiž vo veci pojednával dňa 14.06.2017 a na tomto pojednávaní dokonca vyniesol napadnutý rozsudok, hoci jeho právny zástupca sa na toto pojednávanie nemohol dostaviť z dôvodu závady na motorovom vozidle a požiadal o odročenie pojednávania. V súvislosti s výrokom o náhrade trov konania žalobca namietol, že súd prvej inštancie nezisťoval, či žalovaný nedisponuje osobami s právnickým vzdelaním, a či teda zastúpenie žalovaného advokátskou kanceláriou možno považovať za účelné.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

6. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok treba zrušiť.

7. Zo spisu vyplýva, že predvolanie právneho zástupcu žalobcu na pojednávanie stanovené na termín 14.06.2017, 11.00 hod. bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 15.05.2017 (viď doručka na č. I. 127). Dňa 26.05.2017 právny zástupca žalobcu doručil súdu prvej inštancie žiadosť o odročenie

uvedeného pojednávania (č. I. 129). Odôvodnil ju kolíziou pojednávania, pretože na deň 14.06.2017, 9.00 hod. nariadil OS Senica pojednávanie vo veci sp. zn. 5C/122/2014, v ktorej zastupuje sporovú stranu, pričom žalobca v prejednávanej veci B.. F. L. trvá na jeho účasti na pojednávani. Súd prvej inštancie e-mailovým podaním z 29.05.2017 oznámil právnenmu zástupcovi žalobcu, že jeho žiadosť o odročenie pojednávania neakceptuje a vyzval ho, aby si zabezpečil substitúciu (č. I. 131). Dňa 12.06.2017 bola súdu prvej inštancie doručená opätovná žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania (č. I. 135). Odôvodnil ju tým, že v čase od 16.01.2017 do 05.06.2017 bol práceneschopný a nemohol teda vykonávať advokátsku činnosť. To sa prejavilo v nahustení termínov pojednávania, keď na termín 14.06.2017 nariadil pojednávanie OS v Senici vo veci sp. zn. 5C/122/2014, ako aj OS Bratislava IV. Vo veci vedenej na OS v Senici jeho klient trvá na jeho osobnej účasti na pojednávani. Súd prvej inštancie dňa 13.06.2017 odoslal právnenmu zástupcovi e-mail, v ktorom mu oznámil, že jeho žiadosť o odročenie pojednávania neobsahuje žiadne relevantné dôvody. Dňa 14.06.2017 o 10.06 hod. bola súdu prvej inštancie doručená opätovná žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania (č. I. 139). Právny zástupca žalobcu ju odôvodnil tým, že dňa 14.06.2017 sa zúčastnil na OS v Senici na pojednávani vo veci sp. zn. 5C/122/2014, pričom na ceste z tohto pojednávania sa pokazilo jeho motorové vozidlo a preto sa pojednávania v prejednávanej veci nemôže zúčastniť. Na pojednávanie dňa 14.06.2017 sa žalobca a ani jeho právny zástupca nedostavili a súd prvej inštancie pojednával v ich neprítomnosti a na tomto pojednávani vyniesol napadnutý rozsudok.

8. Z ust. § 183 ods. 1, 2 C.s.p. vyplýva, že pojednávanie môže byť na návrh strany alebo jej zástupcu odročené iba z dôležitých dôvodov a od advokáta možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Z tejto zásady zákon pripúšťa dve výnimky a to 1/ buď dôvody na odročenie pojednávania nastali krátko pred pojednávanim, alebo 2/ advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom; iba v týchto dvoch prípadoch nemožno od advokáta spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Z ust. § 183 ods. 4 C.s.p. vyplýva povinnosť súdu bezodkladne upovedomiť stranu, ktorá odročenie navrhla, o tom, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý.

9. V prejednávanej veci dôvod na odročenie pojednávania stanoveného na termín 14.06.2017 o 11.00 hod. uvedený v žiadosti o odročenie pojednávania doručenej súdu prvej inštancie dňa 14.06.2017 o 10.06 hod. (porucha vozidla právneho zástupcu žalobcu) nastal krátko pred pojednávanim a preto od právneho zástupcu žalobcu nebolo možné spravodlivo požadovať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Ak bol súd prvej inštancie toho názoru, že právnym zástupcom žalobcu uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bol povinný bezodkladne ho o tom upovedomiť a to na elektronickú adresu právneho zástupcu žalobcu uvedenú v žiadosti o odročenie pojednávania. Na toto upovedomenie mal súd prvej inštancie dostatočný časový priestor od 10.06 hod. do 11.00 hod. Súd prvej inštancie takto nepostupoval a právneho zástupcu žalobcu neupovedomil o tom, že ním uvádzaný dôvod na odročenie pojednávania nepovažuje za dôležitý a že teda pojednávanie neodročí.

10. Z toho vyplýva, že súd prvej inštancie nepostupoval procesne správne, teda nepostupoval v súlade s ust. § 183 C.s.p. V dôsledku tohto nesprávneho procesného postupu súd prvej inštancie žalobcovi znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces. Preto odvolaciemu súdu nezostalo iné, než napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. K veci samej odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v prípade, ak zamestnávateľ skončí pracovný pomer so zamestnancom výpoveďou, jeho povinnosť pridelovať zamestnancovi prácu trvá až do skončenia pracovného pomeru, teda do uplynutia výpovednej doby. Preto samotná tá skutočnosť, že žalovaný prideloval žalobcovi prácu do 20.01.2016 bez ďalšieho neznamená, že by k organizačnej zmene nedošlo. Na druhej strane však treba vziať do úvahy, že zamestnanec sa stane pre zamestnávateľa nadbytočným za predpokladu, že zamestnávateľ jeho prácu v doterajšej pracovnej pozícii viac nepotrebuje. Preto nie je bez významu to, aké práce žalovaný žalobcovi prideloval v čase od 01.01.2016 do 20.01.2016, teda do oznámenia, že pre žalobcu nemá prácu a že do skončenia pracovného pomeru, t. j. do 31.01.2016, mu bude poskytovať náhradu mzdy z dôvodu prekážok v práci na strane zamestnávateľa. Ak žalovaný tvrdí, že pracovná pozícia X., ktorú žalobca vykonával do 31.12.2015, bola od 01.01.2016 zrušená, a že teda od 01.01.2016 prácu žalobcu na tejto pozícii nepotrebuje, v rozpore s týmto tvrdením žalovaného by bolo, ak by aj po 01.01.2016 žalobcovi prideloval prácu X.. Súd prvej inštancie zvaží, či vykoná dokazovanie výsluchom svedkov L. X. T. D.. L. J.; výsluch týchto svedkov navrhol právny zástupca žalobcu na pojednávani dňa 07.10.2016.

Z napadnutého rozsudku tiež nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie zaoberal tým, či žalovaný nemal možnosť žalobcu ďalej zamestnávať a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce, resp. či žalovaný žalobcovi ponúkol inú pre neho vhodnú prácu (§ 63 ods. 2 písm. a/, b/ Zák. práce). Žalovaného zaťažuje dôkazné bremeno ohľadom preukázania, že nemal možnosť žalobcu ďalej zamestnávať. Vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania treba uviesť, že ak bude žalovaný v spore úspešný, bude treba zistiť, či disponuje zamestnancami s právnickým vzdelaním a v kladnom prípade bude treba zvážiť, či jeho zastúpenie v predmetnej veci advokátskou kanceláriou možno vyhodnotiť ako účelné. Žalovanému totiž vo veci vznikli iba trovy pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

11.V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).